

at de Baner, som er vedtagne paa Jernbaneloven af 1908, bliver gennemført i den Rækkefølge, i hvilken de er opførte, thi derved udtalte de deres Tilslutning til, at Banen fra Skern til Videbæk, som nu staar først for Tur, ogsaa bliver gennemført efter den Orden, hvori den staar opført. Der var ganske vist et Par Talere, som tog større eller mindre Afstand derfra og i større eller mindre Grad gav Ministerens Forslag deres Tilslutning. Det var saaledes Tilfældet med det ærede Medlem fra Helsingør (Christian Rasmussen). Dog var dette ærede Medlem af den Mening, at Banen ikke blot skulde bygges som Statsbane, men ogsaa drives som Statsbane, saa paa dette Punkt var han ikke enig med Ministeren, som foreslaar, at den skal drives som Privatbane; dette er jo ogsaa ganske urimeligt for ikke at sige umuligt. Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) var velden, der tog skarpest Afstand fra Skern—Videbæk-Banen. Hans Syn paa Banespørgsmaal forekommer mig at være modsat andre ærede Medlemmers. Hans Udtalelser synes mig at berettigge til at give ham Prædikater: ægte Københavner med K. Hans Tale mindede mig om et Slagord, som er blevet lavet i den senere Tid, at København er Danmarks Hjerne, idet han jo egentlig var en Modstander af alle Baneanlæg, som ikke pegede direkte ind mod København, hvad enten de ligger i Jylland eller her paa Sjælland. Han udtalte sig meget haardt mod Egnen mellem Skern og Skive og Befolkningen der; men han røbede, syntes det mig, samtidig meget stort Ukendskab til vort lille Lands Forhold, man kunde næsten vente lige saa stort, for ikke at sige større, Kendskab hos et Skolebarn i Folkeskolen. Han brugte det Udtryk, at Egnen der var Danmarks daarligste Egn, ja, han tilføjede, at det var den daarligste Egn i Europa. Ja, hvorfor ikke tage Munden helt fuld og sige, at det var den daarligste Egn i hele Verden? saa havde vi da haft det hele. Det ærede Medlems Udtalelser var ikke Lovord — det er der vist ingen, der vil anse dem for —, tværtimod kunde de snarere se ud som en Slags Haansord overfor denne Egn. Men dersom det var Meningen, rammer Udtalelserne ikke alene denne Egn og dens Befolkning, men i lige saa høj Grad Jernbanekommissionen og Rigsdagen, idet Jernbanekommissionen har anbefalet denne Bane, adskillige af dens Medlemmer endogsaa meget varmt, og Folketinget har

vedtaget hele Banen, og Rigsdagen har til at begynde med vedtaget Banen fra Skern til Videbæk.

Det vil vistnok ogsaa være vanskeligt for dem, som kender Egnen, ikke at indrømme, at der i den Egn er store Udviklingsmuligheder, men disse Udviklingsmuligheder kan jo ikke komme til deres Ret, medmindre Egnen faar det, som skal til for at fremme dem, og da i første Linie Veje og Baner. Blandt Beviserne for, at der er store Udviklingsmuligheder, kan nævnes, at der i 1902 blev rettet en Anmodning til Moseindustri-Foreningen om at foretage en Undersøgelse af de store Mosestrækninger i Nærheden af Banen mellem Skern og Skive, og denne Undersøgelse havde til Resultat, at Foreningen udtalte som sin Formening efter den Beregning, der var gjort, at der var indtil 5 Mill. Tons Tørv, repræsenterende en Sum af ca. 50 Mill. Kr., foruden at Egnens Befolkning i en uoverskuelig Fremtid vilde have nok til eget Forbrug. Jeg haaber, at denne lille Oplysning i nogen Maade vil kunne blødgøre et haardt og ufølsomt Københavnerhjerter. Der er mange flere Udviklingsmuligheder, men jeg skal ikke komme ind paa dem her.

Til det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) vil jeg alligevel gøre endnu en Bemærkning. Det ærede Medlem mente ikke, at Tiden under de Forhold, hvorunder vi nu lever, var inde til at vedtage Love, som affødte større Udgifter, fordi vi sikkert staar overfor større Skattepaalæg. Ja, det er rigtigt nok. Men det ærede Medlem har jo ikke været saa særlig ømfindelig med Hensyn til Paalæg paa andre Omraader. Det ærede Medlem er foruden Medlem af dette Ting tillige Medlem af Prisreguleringskommissionen, og denne Kommission har ikke været om med Hensyn til at lægge Byrder paa Befolkningen og allermest Byrder paa Befolkningen i denne fattige, tyndtbefolkede Egn. Det kommer man aldrig fra, og naar Danmarks Nutidshistorie skal skrives, er jeg vis paa, at det vil ogsaa komme til at staa i den, men ikke som noget, der kaster et Lysskær over denne Kommission. Der er imidlertid det ærede Medlem ikke saa følsom, som han er overfor Skattepaalæg. Men naar Skattepaalægene lægges paa en fornuftig og retfærdig Maade, rammer de de bedre stillede i Samfundet, dem, der har Evne til at bære Skatter og Byrder; men paa det andet Omraade, jeg har omtalt, hviler Byrderne netop paa dem, der har de svageste Skuldre og daarligst kan